

Det står centralt for mig, at målene i både Vandmiljøplan III og handlingsplanen for biodiversitet skal søges opnået gennem en ændring af landbrugets praksis, der tilgodeser både miljø og natur. Jeg vil have helhedstankegangen ind i miljø- og naturpolitikken. I forbindelse med vedtagelse til Vandmiljøplan II tog vi de første skridt i den retning ved at inddrage skovrejsning, vådområder m.m. som vigtige elementer, og regeringen vil arbejde for at komme videre ad den vej.

Der er en nær sammenhæng mellem naturpolitikken og skovpolitikken. For knap et år siden udsendte jeg det nationale skovprogram, som angiver den køreplan, regeringen vil følge for at beskytte naturværdierne i skovene. Et af målene er, at 10 pct. af skovarealet har bevaring af biologisk mangfoldighed som det vigtigste formål. Spørgsmålet om naturskove og habitatnaturtyper i skovene indgår i denne målsætning, og spørgsmålet om beskyttelse af habitatnaturen er taget op i forbindelse med arbejdet med den nye skovlov.

Vi har derfor en målsætning, vi er i fuld gang med at opfylde den, og der er derfor ingen grund til allerede nu at opstille nye mål og nye køreplaner. Lad os nu først blive færdige med det, vi lige har sat i gang.

Forslagets bemærkninger indeholder en lang række argumenter og detaljerede forslag, som mere eller mindre er hentet direkte fra Wilhjelmudvalgets rapport. Den vil jeg ikke kommentere direkte, men jeg vil gerne sige, at der er meget godt i rapporten fra Wilhjelmudvalget – så meget godt, at også regeringen har arbejdet videre på grundlag af bl.a. udvalgets analyser og en række af udvalgets forslag. Regeringen arbejder som sagt også på at gennemføre flere af de økonomiske analyser, som udvalget ikke fik lejlighed til at gennemføre, og dette materiale vil ligge til grund for den handlingsplan for biodiversitet, som regeringen fremlægger i efteråret.

Forslagsstillerne kalder deres forslag et forslag til en naturreform, men det er forkert. En reform er ikke kun et spørgsmål om at tilføre flere midler. Den egentlige reform ligger i regeringens omlægning af naturpolitikken. Regeringens omlægninger bygger på en række nye principper, som udvikler dimensioner af naturpolitikken. Vi skaber folkelig indflydelse og medejerskab til naturen, og det har vidtgående konsekvenser for den måde, vi bruger og regulerer naturen på. Vi bygger på en forudsætning om, at markederne skal stærkere ind i billedet, og at

der i høj grad skal bygges på partnerskaber mellem offentlige og private interessenter. Det vil sikre, at vi optimerer og effektiviserer anvendelsen af ressourcerne på naturområdet.

Med henvisning til, at regeringen således allerede arbejder med de fremsatte forslag, herunder at der fremlægges en handlingsplan for biodiversitet og forslag til revision af både naturbeskyttelsesloven og skovloven i efteråret 2003, og at der derfor på nuværende tidspunkt ikke foreligger et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag for flere af forslagene, kan regeringen ikke støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om natur, naturpleje og naturgenopretning og mere natur til flere – en naturreform for Danmark.

Grunden til, at vi ikke kan støtte forslaget, er ikke – og det tror jeg alle er opmærksomme på – at vi ikke tager hensyn til og prioriterer naturmiljø højt, og jeg tror også, at det, jeg har sagt, giver klart udtryk for det. Det er en topprioritet for regeringen, men det er altså et for tidligt tidspunkt at træffe beslutninger på. Man er nødt til at have et fagligt grundlag under fødderne.

Kl. 14.25

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Eyvind Vesselbo (V):

Vi har jo lige drøftet natur og naturgenopretning i flere timer, så det er lidt svært og lidt begrænset, hvad der kan siges af nye ting i denne her sag. Det er jo sådan, at ordførerne for forligspartierne på naturområdet og miljøministeren gang på gang har været heroppe og fortælle, hvad intentionerne er på naturområdet, både fra regeringens side og fra de enkelte partiers side.

Jeg har noteret mig, at i bemærkningerne taler de socialdemokratiske forslagsstillere med den tidligere miljøminister, hr. Svend Auken, i spidsen om den større og større forarmelse af dansk natur og danske naturværdier, og at det er en forringelse, som bl.a. Wilhjelmudvalget peger på i rapporten fra 2001. Skal man tolke de konklusioner, som altså understreges i bemærkningerne til beslutningsforslaget, betyder det, at den miljøpolitik, som den socialdemokratiske regering førte i 1990'erne har ført til en forarmelse af dansk natur. Det er altså en erkendelse, der vil noget, og derfor kan jeg godt forstå, at hr. Torben Hansen som Socialdemokratiets ordfører på området gerne vil have sat noget i gang.

Men man kan nu engang bukke så dybt i sin bodsgang, at man falder forover. Det er jo ikke